

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Milano – Itálie) – KO v. Consulmarketing SpA, v úpadku

(Věc C-652/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Objektivní důvody ospravedlňující rozdílné zacházení se zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou – Směrnice 98/59/ES – Hromadné propouštění – Vnitrostátní právní úprava ochrany, která má být poskytnuta zaměstnanci, který je obětí protiprávního hromadného propouštění – Použití méně výhodného režimu ochrany na smlouvy na dobu určitou uzavřené přede dnem jejího vstupu v platnost, které byly po tomto datu přeměněny na pracovní smlouvy na dobu neurčitou“)

(2021/C 182/17)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale di Milano

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KO

Žalovaná: Consulmarketing SpA, v úpadku

za přítomnosti: Filcams CGIL, Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL)

Výrok

- 1) Vnitrostátní právní úprava, která upravuje souběžné použití dvou různých režimů ochrany zaměstnanců zaměstnaných na dobu neurčitou v rámci jednoho a téhož hromadného propouštění, dojde-li k hromadnému propouštění v rozporu s kritérii, podle nichž se určují zaměstnanci, kteří budou takto propuštěni, nespadá do působnosti směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění, a nemůže být tedy přezkoumána z hlediska základních práv zaručených Listinou základních práv Evropské unie, a konkrétně jejích článků 20 a 30.
- 2) Ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která v případě protiprávního hromadného propouštění rozšiřuje nový režim ochrany zaměstnanců v pracovních poměrech na dobu neurčitou na zaměstnance, jejichž smlouva na dobu určitou, která byla uzavřena přede dnem nabytí účinnosti této právní úpravy, byla po tomto datu přeměněna na smlouvu na dobu neurčitou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Von Aschenbach & Voss GmbH v. Hauptzollamt Duisburg

(Věc C-708/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Konečné antidumpingové clo – Hliníkové fólie pocházející z Číny – Mírně upravené hliníkové fólie – Prováděcí nařízení (EU) 2017/271 – Přípustnost – Nepodání žaloby na neplatnost žalobkyně ve věci v původním řízení – Aktivní legitimace k podání žaloby na neplatnost“)

(2021/C 182/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Von Aschenbach & Voss GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Duisburg

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Finanzgericht Düsseldorf (finanční soud v Düsseldorfu, Německo) ze dne 21. srpna 2019 je nepřípustná.

(¹) Úř. věst. C 413. 9.12.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – VK v. An Bord Pleanála

(Věc C-739/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb advokátů – Směrnice 77/249/EHS – Článek 5 – Povinnost hostujícího advokáta, který zastupuje klienta v soudním řízení před vnitrostátním soudem, spolupracovat s advokátem, který působí u dotyčného soudu – Meze“)

(2021/C 182/19)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: VK

Žalovaný: An Bord Pleanála

za účasti: The General Council of the Bar of Ireland, The Law Society of Ireland and the Attorney General

Výrok

Článek 5 směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů musí být vykládán v tom smyslu, že:

- jako takový nebrání s ohledem na cíl řádného výkonu spravedlnosti tomu, aby byla advokátovi, který poskytuje služby zastupování svého klienta, uložena povinnost spolupracovat s advokátem, který působí u dotyčného soudu a který by byl popřípadě odpovědný vůči tomuto soudu, v rámci systému, který advokátům ukládá takové stavovské a procesní povinnosti, jako jsou povinnosti předložit soudu, který věc projednává, veškeré právní, legislativní nebo judikatorní poznatky pro účely řádného průběhu řízení, které právní subjekt není povinen předložit, pokud se rozhodne nebýt zastoupen;
- s ohledem na cíl řádného výkonu spravedlnosti není nepřiměřená povinnost hostujícího advokáta spolupracovat s advokátem, který působí u dotyčného soudu, v systému, v němž mají tito advokáti možnost vymezit si své úlohy, jelikož advokát, který působí u dotyčného soudu, má zpravidla pouze napomáhat hostujícímu advokátovi, aby mu umožnil zajistit řádné zastupování klienta a řádné plnění jeho povinností vůči tomuto soudu;